

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 9000

гр. София, 14.03.2025 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 24 състав,
в закрито заседание на 14.03.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Анастасия Хитова

като разгледа дело номер **1718** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е след отделяне на производството по адм. д. № 789/2025 г. на АССГ с Определение № 3174/31.01.2025 г. и е по жалба на Р. И. С. срещу Решение по Протокол № 5/27.11.2024 г. на Комисията по чл. 210 ЗУТ, назначена със Заповед № РТР24-РД-91-13/14.02.2024 г. на кмета на Столична община, район „Т.“.

Към делото е присъединена за разглеждане с Определение № 8534/12.03.2025 г. по адм. дело № 2648/2024 г. на АССГ и жалба от „Репро“ АД чрез управителя К. Д. срещу Решение по Протокол № 5/27.11.2024 г. на Комисията по чл. 210 ЗУТ, назначена със Заповед № РТР24-РД-91-13/14.02.2024 г. на кмета на Столична община, район „Т.“. Направено е особено искане за спиране на допуснатото предварително изпълнение по чл. 60, ал. 1 АПК.

От ответника по жалбата на „Репро“ АД е изразено становище за нейната недопустимост.

Съдът намира жалбите за недопустими по следните съображения:

С Решение по Протокол № 5/27.11.2024 г. /л. 43/, Комисията по чл. 210 ЗУТ, назначена със Заповед № РТР24-РД-91-13/14.02.2024 г. на кмета на Столична община, район „Т.“:

1. Приема оценката, изготвена от лицензиран оценител на недвижими имоти инж. М. Г.;

2. Предлага на кмета на СО, район „Т.“ да издаде заповед по чл. 190, в хипотезата и на чл. 192, ал. 2 ЗУТ за учредяване на вещни права на преминаване и прокарване на временен път в рамките на южното платно на [улица]при о.т. 16в-о.т. 357 с ширина в габарита на южното платно на булеварда и дължина от 68 метра, ведно с пешеходен тротоар за осигуряване на приетата временна организация за движението на [улица]в участъка от [улица]до [улица], съгласно становище по

точка 8 от Протокол № 49/26.11.2024 г. на ПКТОВД за въвеждане на временна организация на движение.

Съдът счита, че оспореното решение не представлява административен акт. Решението няма разпоредителна част, която да създава права или задължения за жалбоподателите- адресати. Действително в решението е посочено, че пазарната оценка на правото на преминаване през ПИ с идентификатор 68134.1007.266 за 1 година е в размер на 8 483 лева (не е отбелязано, че размерът на обезщетението е без ДДС). С разпоредителната част на решението обаче единствено е приет доклад от лицензиран оценител на недвижими имоти инж. М. Г. /л. 63-77/. Разпореденото с акта приемане на оценителския доклад не е равнозначно на определяне на стойността на годишно обезщетение за правото на преминаване, дължимо на собствениците на ПИ с идентификатор 68134.1007.266. Волята на адм. орган трябва да е ясно заявена и да не подлежи на тълкуване и допълнително изясняване. Съдът счита, че няма пречка мотивите за издаване на акта да се съдържат в адм. преписка, но е недопустимо съдържанието на разпоредителната му част да се извлича от същата. Липсата на задължителния реквизит по чл. 59, ал. 2, т. 5 АПК води до невъзможност актът да породи права или задължения за адресатите си или да ги засегне неблагоприятно, съответно от липса на правен интерес за оспорването.

Допълнително следва да се посочи, че видно от съдържанието на доклада, същият съдържа само изчисления по реда на Наредбата за цените при сделки с недвижими имоти на Столична община. Нито в доклада, нито в оспореното решение се съдържа размерът на обезщетението за всеки от съсобствениците на поземления имот. Такава информация е посочена за пръв път в Заповед № РТР24-РД-56-389/02.12.2024 г. на кмета на район „Т.“, СО /л.41/ (в нея неточно се твърди, че това е сторено с обжалваното решение).

По отношение на частта от Решението на Комисията по чл. 210 ЗУТ, с която е предложено на кмета на СО, район „Т.“ да издаде заповед за учредяване на вещни права на преминаване и прокарване на временен път през чужд ПИ, съдът намира, че с нея се открива производство по чл. 190 вр. чл. 192, ал. 2 ЗУТ и в тази част решенето не подлежи на съдебен контрол по арг. от чл. 21, ал. 5, изр. 1 АПК.

Дори да се приеме, че обжалваното решение представлява адм. акт, съдът намира, че жалбата на Р. И. С. е просрочена. Решение по Протокол № 5/27.11.2024 г. на Комисията по чл. 210 ЗУТ е връчено на Р. И. С. на 09.12.2024 г. чрез ЧСИ М. Б.– л. 40, л.46. На 23.12.2024 г. Р. И. С. е подал в АССГ жалба с вх. № 34450 /л. 9/. Видно от цялостното ѝ съдържание, както и от титулната част и петитум, тя се отнася само за един адм. акт- Заповед № РТР24-РД-56-389/02.12.2024 г. на кмета на район „Т.“, СО. Едва с допълнителна молба с вх. № 34754/31.12.2024 г. /л. 85/ за първи път се посочва, че се обжалва и решението на Комисията по чл. 210 ЗУТ. С допълнителната молба от 31.12.2024 г. се цели да се заобиколи пропускането на преклузивен срок. Жалба с вх. № 34450/ 23.12.2024 г. не съдържа нито един ред, относим към Решение по Протокол № 5/27.11.2024 г. на Комисията по чл. 210 ЗУТ. Подаването на молба- допълнение, имащо характер на жалба, на 31.12.2024 г. срещу посоченото решение е извън преклузивния 14- дневен срок по чл. 210, ал. 3 ЗУТ вр. чл. 149, ал. 1 АПК.

Съдът счита и че жалбата на „Репро“ АД, подадена на 06.03.2025 г., е просрочена. Управителят на „Репро“ АД е упълномощил /л. 74 от адм. д. № 2648/2025 г./ Р. И. С. да заяви пред СО намерението да предостави на общината 2.17 % ид. ч. от ПИ с идентификатор 68134.1007.266, собственост на дружеството, и да

поиска от СО изработването на пазарна оценка. Поради това съдът счита, че Р. И. С. е бил представител на дружеството в производството по чл. 210 и сл. ЗУТ. Както се посочи по-горе, С. е редовно уведомен за процесното решение на Комисията по чл. 210 ЗУТ на 09.12.2024 г., 14-дневният срок за обжалване е бил до 23.12.2024 г. вкл. и в случая не е спазен.

За изчерпателност следва да се посочи, че Решение по Протокол № 5/27.11.2024 г. на Комисията по чл. 210 ЗУТ не съдържа допуснато предварително изпълнение по чл. 60, ал. 1 АПК. От непрецизното съдържание на решението съдът намира, че същото представлява преценка предварително изпълнение да бъде допуснато със заповедта за прокарване на временен път. Видно от съдържанието на Заповед № РТР24-РД-56-389/02.12.2024 г. на кмета на район „Т.“, СО това е сторено с нея – т. 4. С решение на комисия по чл. 210 ЗУТ не би могло да се допусне предварително изпълнение по смисъла на чл. 60, ал. 1 АПК, доколкото разпоредбата на 210, ал. 5 ЗУТ съдържа особен ред за пораждаване на правни последици от невлязло в сила решение по чл. 210, ал. 3 ЗУТ- следва по банков път да внесена на името правоимащия сума, равна на определеното обезщетение, каквито доказателства по делото няма.

Предвид посоченото, жалбите следва да бъдат оставени без разглеждане, а производството по делото – прекратено.

По изложените съображения и на основание чл. 159, т.1, т. 4 и т. 5 АПК, Административен съд София град, 24 състав

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ жалби от Р. И. С. и „Репро“ АД срещу Решение по Протокол № 5/27.11.2024 г. на Комисията по чл. 210 ЗУТ, назначена със Заповед № РТР24-РД-91-13/14.02.2024 г. на кмета на Столична община, район „Т.“.

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ искане от „Репро“ АД за спиране на допуснато предварително изпълнение по чл. 60, ал. 1 АПК на Решение по Протокол № 5/27.11.2024 г. на Комисията по чл. 210 ЗУТ, назначена със Заповед № РТР24-РД-91-13/14.02.2024 г. на кмета на Столична община, район „Т.“.

ПРЕКРАТЯВА производството по адм. дело № 1718/2025 г. по описа на Административен съд София град.

Определението подлежи на обжалване с частна жалба пред Върховния административен съд в 7-дневен срок от съобщаването му на страните.

Препис от определението да се връчи на страните на основание чл.138 АПК.

СЪДИЯ: